

grænsninger. Alt, hvad der kunde gøres, vilde være, at Staterne forpligter sig til at udsende officielle Meddelelser om Antallet af deres civile Luftfartøjer, og at holde den civile Luftfart adskilt fra den militære.

De militære
Budgetter.

Det var den almindelige Opfattelse, at det vilde være ønskeligt at begrænse de militære Rustningsbudgetter. Praktisk talt syntes det at være den eneste effektive Maade at begrænse Landrustningerne paa. Tyskland og Holland foreslog en direkte Begrænsning af Materiellet, men Flertallet var imod den Kontrol af Staterne, der maatte blive en Følge heraf. Fra fransk Side og visse andre Staters Side foresloges det, at der skulde fastsættes et Totalbeløb for hvert Lands Rustninger. Hvis dette Beløb ikke fuldt ud brugtes et Aar, kunde Overskudet overføres til næste Aar. Ved Siden af denne almindelige Begrænsning skulde der ogsaa fastsættes Grænser for visse særlige Klasser af Udgifter, som dog ikke nærmere præciseredes. Mod Forslaget anførtes, at det var farligt, at eventuelle Overskud kunde overføres, idet Staterne da herved kunde skabe sig en Reserve, saaledes at de uden at bryde nogen Traktat pludselig kunde forøge deres Rustninger meget stærkt. Nogle Stater gjorde gældende, at de i disse Aar af økonomiske Grunde havde været nødt til at nedsætte Rustningerne, og at de Totalbeløb, der eventuelt skulde fastsættes for dem, derfor maatte være højere end de nuværende Udgifter. Dette vilde let blive et Incitament for Rustningernes Forøgelse, idet man i disse Stater altid kunde henvise til, at man endnu ikke havde naaet det tilladte Maksimum. Fra britisk Side fremhævedes det, at den bedste Plan maatte være, at Staterne udsendte fuldstændige Budgetter og Regnskaber saavidt muligt opstillede efter samme System. Til noget endeligt Forslag naaede man ikke.

International
Kontrol.

Spørgsmaalet om international Kontrol gav Anledning til meget divergerende Udtalelser. En Del Stater, deriblandt *England*, hævdede, at Gennemførelsen af Bestemmelserne om Begrænsning af Rustningerne maatte bero paa Staternes gode Vilje, og at enhver Slags Kontrol ikke kunde forhindre, at en Stat med Vilje handlede mod Traktaten. *Frankrig* derimod foreslog, at der skulde nedsættes en Kontrolkommission, der skulde overvaage, at Traktaternes Bestemmelser overholdtes. Da Kontrollen var uantagelig for den britiske Delegation, foreslog den i Lighed med de i Pagtens Art. 11 indeholdte Regler, at Parterne skulde have en venskabelig Ret til at bringe Overtrædelse af Traktaten for en Kommission, bestaaende af de i Raadet repræsenterede Stater suppleret med de Forenede Stater.

Forskellige
Bestemmelser.

Ved første Behandling drøftedes en Del andre Spørgsmaal om Traktatens Ikrafttræden, Ratifikation og om kemisk Krig m. m. samt en Bestemmelse om Traktatens Suspension i Tilfælde af Krig.

Forhandlingerne
paa den 8. For-
samling.

Det forberedende Udvalgs Formand gjorde i den 8. Forsamlings 3. Kommission nærmere Rede for Udvalgets Arbejde vedrørende de førte Forhandlinger, hvorom henvises til den af den danske Delegation afgivne Beretning, Side 34 ff. Forhandlingerne resulterede i en Henstilling til Udvalget om at fremskynde de tekniske Forarbejder og i et Ønske om, at Konferencen til Begrænsning og Indskrænkning af Rustningerne indkaldtes, saasomt dette Arbejde var fuldført. Endvidere henstilledes det at nedsætte et Udvalg af de Stater, der har Sæde i det forberedende Udvalg, for at overveje, hvilke Forholdsregler der vil kunne yde Staterne de Garantier for Voldgift og Sikkerhed, som er nødvendige for, at de i en international Afrustningsoverenskomst vil kunne fastsætte deres nødvendige Rustninger saa lavt som muligt. I Henhold til denne Beslutning vedtog Raadet at opfordre det forberedende Udvalg til selv at udnævne Voldgifts- og Sikkerhedskomiteén.

Det forberedende
Udvalgs 4. Møde.

Det forberedende Udvalg afholdt sit 4. Møde i Dagen den 30. November — 3. December 1927. Det forløb efter den forud lagte Plan, der i alt væsentligt kun havde Dannelsen af Voldgifts- og Sikkerhedskomiteén, samt Fastsettelsen af Datoen for Udvalgets næste Møde for Øje. Den russiske Delegations Intervention gav ikke Anledning til en almindelig Afrustningsdebat, og 2. Behandling af det paa det 3. Møde udarbejdede Konventionsforslag udsattes som planlagt til næste Møde i Marts. Ej heller fandt nogen Generaldebat Sted af Voldgifts- og Sikkerhedsspørgsmaalene.

Sovjets første
Forslag.

Hr. Litvinof tog straks Ordet paa Mødets første Dag og udtalte, at den russiske Regering altid havde erklæret, at der ingen Grund er til at tro, at det under det kapitalistiske Regime nogensinde vil lykkes at fjerne Aarsagerne til Krig, idet Militarismen og Marinismen er de naturlige Følger af det kapitalistiske System.